

футбол

1960

СПАРТАК (Сф) — ДОКОМОТИВ 1:2 — В първия кръг от новото републиканско първенство по футбол. Общонацият отбор на Спартак (Сф) трагнаше да отстъпи победата пред по-рутинарания отбор на Локомотив

Снимка: Ив. Попов

9

A-РФГ:

ОТБОРЪТ НА ЦДНА (отляво-надясно): Из. Ринков, Из. Колес, И. Цанев, П. Алексиев, Ст. Кошев, Д. Якимов, Н. Ковачев, К. Рапаров, П. Панайотов, Г. Найденов, М. Маволов. За първенството 1960—1961 г. в отбора на ЦДНА участвуват още състезателите: Хр. Аядонов и П. Петров — вратари; П. Димитров — полузащитник; В. Романов, А. Кръстен, Б. Мартянов, Б. Гагаиелов — нападатели.

Снимка: Из. Погов

Ц Д Н А — С О Ф И Я

ПЪРВЕНЕЦ НА РЕПУБЛИКАТА:

1948, 1951, 1952, 1954, 1955,
1956, 1957, 1958, 1959, 1960.

НОСИТЕЛ НА КУПАТА
НА СЪВЕТСКАТА АРМИЯ

1951, 1954, 1955

РИМСКИ ВПЕЧАТЛЕНИЯ

ФУТБОЛНИЯТ ТУРНИР НА ОЛИМПИСКИТЕ ИГРИ

ОЛИМПИСКИ ПОВЕДИТЕЛИ

1900 г. — Великобритания
1904 г. — Канада
1908 г. — Великобритания
1912 г. — Великобритания
1920 г. — Белгия
1924 г. — Уругвай

1928 г. — Уругвай
1936 г. — Италия
1948 г. — Швеция
1952 г. — Унгария
1956 г. — Съветски съюз
1960 г. — Югославия

И на турнирите за световната купа, и на футболните срещи по време на олимпийските игри, е невъзможно да бъдат играт на всички отбори, колкото и голямо да е желанието за това. Зашто — по едно и също време, в предварителните групи например се играят по осем мача. Това важи дори за полуфиналите; на XVII олимпийския игри единствено от тях бе в Италия, а другите — в Рим. И все пак, от обиквата на специалните, от халябите и от отслабването на непосредствените участници в мачовете, се оформя доста зрява картина, в която и личите изключенията от 3—4 срещи натезават доста.

ПРОПАГАНДАТА ЦЕЛ НА ФУТБОЛА

Италианска страна, в която играта с кръглата топка все още е предимно чуждестранен интерес. Мачовете от възрастния шампионат се посещават всека неделя от десет хиляди зрители. Едва ли може да си представи човек как италианците биха живели без футбол. . . По време на XVII олимпийски игри обаче те видимо подценява футболната програма, защото доста напористо бяха напътствали убеждението, че аматьорите не могат да покажат умения и майсторство, което да заслужава заслужаващо място. И на предварително изпозвани като ни тересни срещи, в които участваха съответно като фаворити отбори, трибуните бяха празни. Така бе дори на мачовете на Италия.

По-голямо оживление имаше само в провинциалните градове — в Гросето, Ливорно, Пискара, Ливорно, Местине „тифозо“ — неизменно запалените по футбол, които явяват възможност да наблюдават напрегнати мачове на италианската шампионатна борба, сета бяха видимо доволни от олимпийските срещи. И се стичаха масово по стадионите. Олимпийският футболен турнир очевидно излизаше в това отношение успешно своята пропагандна задача.

ИНТЕРЕСЪТ НА СПЕЦИАЛИСТИТЕ

Те — менажери, треньори, служебни отговорници за по-близкото или по-далечно всекидневие на професио-

налните клубни състави с младите, надеждни играчи — бяха винаги между хората на трибуните. Те идваха обаче не, за да видят изхода на един или друг мач, а — за да се уверят, дали приключването им в някой играч е наистина правилно. И те констатираха очевидно вярата на коментатора на италианския отбор, умният водач на нападението Джован Ривера, пробиваща сила за съвременна му на десния фланг Траватоли, сигурната конструктивна игра на централния защитник Сажиро Салвадори и други. . . Менажерите обаче бяха изключени още още преди започването на турнира и на играти от чужбина. Те знаеха, че футболните отбори за социалистическите страни в никакъв случай не да се поддат и да при-милениват им условия и обещания и много съжалваха. Те съжалваха, че не могат да пригледат един Алберт или Гьороч от отбора на Унгария, един Врхачи от екипа на Белгия, един Давид от нападението на отбора на България. . . Но за другите чудители те воложеха много, много старания. За играча с № 9 на фланкмата от аргентинския отбор —

Десклеро, който на мача с Дания изнесе показна лещца по италианския футбол, клубът Фьорентина бе готов да заплати за откупуване много хиляди долара. От него се бяха заинтересовали и други менажери. Но младият, бесспорно талантлив и още по-надежден в развитието си Марсел Оскар Десклеро отбърна грубо на призивите и се завърна в Аржентина. . . Не успяха оминте и с датчанина Харад Нилсен (също централен нападател), който много изолонна извествина Нордала. . .

Когато споменавам тези упорити опити за сделка по съживяването на професионалния италиански футбол, искам да подчертая, че не става въпрос за последици на специалните си, а ориентирал все към младия нападател. И в този случай се подчерта, че ако световният футбол боледува, при значаите за това боледуване се проявяват най-вече в играта на нападението. . .

АМАТЬОРНИЯТ ФУТБОЛ

Очевидно, той показва своето състояние и възможности именно по време на олимпийските футболни турнири. Футболните мачове на XVII олимпийски игри не направиха изключение в това. . . Потърях се и с екипа, с обещанията впечатления на много специалисти, че в развитието на масовия, аматьорския футбол, все повече и повече игра прогресивна тенденция. В провинцията почти всички отбори днес желанието за техничната игра, в която изпълват опростените, но остри нападателни атаки. И всеко се строя на основата на една похвална бързина. Неземният дълбоко между отбора и нападението показваме по-голямо майсторство и игриците от предните линии, които поне подлагаха стремеж за творчески импровизации, докато в съставащата се от отбраните доминирани принципи за разбиване, за разрушаване, а когато се поддизаха контраатаки, те се стреха бавно, неспрично, с много и измислен подважане, които съществено противяха да престоят неколкократно своите позиции, да се уверят, да стане неуловни. . .

В мачовете на олимпийския футбол турнир професионална няколко пъти много съжалваха играчи, които проявяха изключително съ сълюкността от бързина, добра връзка, честна мъжка игра, проявяваха техничност и на игри тактически умения. Така бе полуфайналет Унгария — Италия, който не случайно се игра при почти изпозвани трибуни на стадион „Фламинио“. Победата на унгарците утвърлява израстването на един наистина надежден състав.

ФАВОРИТИТЕ НЕ ИЗДЪРЖАХА

Преди започването на олимпийските игри в Рим, меридалият осемдесет „Франс футбол“ писа, че три отбора са фаворити във футболния турнир — Унгария, България и Югославия, а други четирима (Полша, Италия, Аржентина и Бразилия) са способни да поднесат изненади. Прогнозата и на други специалисти бяха все в това направление.

Предвиденията почти все бяха погрешни. Бразилията например загуби мача си с Италия и отстъпило водещото място в групата на лонканиите на турнира. Полните зрители под очакванията и жалостта турнира с две загуби. Не достигна до полуфиналите и нашият отбор, на мар и бях загубен мач. А аргентинците се отслабиха, не решителни на мач в групата (с Дания) бе бързина, те бяха нападени още в турнирата си форма и простотията на Дания често да се бори за медала. . . Датчаните обаче заслужиха с чест това право. Здравите трибуни на техния футбол се проявиха и в този турнир. Достигащото до финала стана след известна тубаван, успешни проява — победен над Аржентина, Полша, Тунис и Унгария, Сребърният

медал, който спечели отборът на Дания с беспорен и заслужен успех.

КОГАТО ТЕ ПРЕСЛЕДВА ЩАСТИЕ...

Югославията достига за четвърти пореден път до олимпийския футбол финал. Три пъти те трябваше да го напуснат победени, но със сребърни медали. Сега те се окичиха истинно щастливо със златен медал.

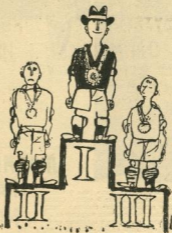
Защото — още в квалификационната група те станяха първенец само с по-добра голова разлика. По същия щастлив начин те се класираха на полуфинала и отнеха това право на българите. А когато се изправиха срещу Италия на полуфиналната среща в Неапол, пак бяха окриляни от случая, пак бяха „преследвани“ от щастието: мачът, и след продължения, завърши наравно (1:1), и „арбиту“ изплати от ръката на английския сър Ставейл Ръус, изпроти югославията на финала. Там вече те бяха само по-добрият отбор и победата им, осигурена със значително по-голяма надбавка, донес по-смислена и е по-големи възможности игра, е право тя направи олимпийски шампиони. Само в този пункт пророчествата на специалистите се потвърдиха.

С ИЗПРАЗНЕНА КОШНИЦА

Български отбор е участвувал досега в четири олимпийски турнири. В Париж през 1924 г., когато разбрахме за модерния футбол правата у нас тогава, плахи стъпки, ние рано погледнахме, не можехме да очакваме никакъв успех. И не го постигнахме. В по-ново време, когато футболът придоби в страната ни едърна база за развитие, и постигна този развитието с бавнистична грижа на Партида и изградения апарат, ние загворихме вече с убедителен глас. Така бе и в Хелзинки през 1926 г., така бе и в Милбъри преди четири години. И изкар там да не постигнахме всичко, на което видямо бяха способни нашите футболнисти, завършихме се все пак с медал — медальон и бронза. Сега обаче, когато от много страни сонета викат отбор като беспорен фаворит, когато и много пасивна, че утвърдено, че най-вече за българите поддържа блясъка на златните медали, ние се завършихме от Рим с празнена кошница.

Погрешно не биде отговорът да се търси само и единствено в съществуването на олимпийския ни отбор, защото то е функция от общата картина на футбола ни — от неговите организационни все още слабости, от липса на задължителната работа на треньорите, от неизменяемите способности на играчите и от слабо проявяващо тяхно чувство за отговорност — пред себе си, пред дружествен отбор, пред на цялостната единадесеторка. Препреки за отстраняването на тези недъзи не е лек, нито е кратък; но затога пък са необходими по-заострени, по-кастовични грижи и — поне те вера в това трудно дело.

Представянето на нашия футбол в Рим трябва да ни взоржи с повече сила и смелост за решителна битка със слабостите на най-популярния спорт у нас.

Така карикатура е взета от югославията печат. Тя така или иначе, остана един мимолетен заслужен успех; капитанът на олимпийския победител е с шапка, с омаля шапка, а който бе големо жребито, изпратило отбора до финала. . .

РЕЗУЛТАТИ, КЛАСИРАНЕ

ПЪРВА ГРУПА: България — Турция 3:0 (1:0), Югославия — ОАР 6:1 (3:0), България — ОАР 2:0 (1:0), Югославия — Турция 4:0 (1:0), Турция — ОАР 3:3 (2:1), България — Югославия 3:3 (0:0).

Югославия	3	2	0	5	13:4
България	3	2	1	0	8:3
Турция	3	0	1	2	1:1
ОАР	3	0	1	2	4:11

ВТОРА ГРУПА: Италия — Тайван 4:1 (2:1), Бразилия — Великобритания 4:3 (1:1), Италия — Великобритания 2:2 (1:1), Бразилия — Тайван 5:0 (2:0), Италия — Бразилия 3:1 (0:1), Великобритания — Тайван 3:2 (1:0).

Италия	3	2	1	0	8:4
Бразилия	3	2	0	1	10:5
Великобритания	3	1	1	3	8:5
Тайван	3	0	0	3	3:12

ТРЕТА ГРУПА: Дания — Аргентина 3:2 (1:1), Полша — Тунис 6:1 (3:1), Дания — Полша 2:1 (1:0), Аргентина — Тунис 2:1 (1:0), Дания — Тунис 3:1 (2:0), Аргентина — Полша 2:0 (1:0).

Дания	3	3	0	0	6:4
Аргентина	3	2	0	1	4:4
Полша	3	1	0	2	7:5
Тунис	3	0	0	2	3:11

ЧЕТВЪРТА ГРУПА: Унгария — Индия 2:1 (1:0), Франция — Перу 2:1 (0:1), Унгария — Перу 6:2 (3:1), Франция — Индия 1:1 (0:0), Унгария — Франция 7:0 (3:0), Перу — Индия 3:1 (1:0).

Унгария	3	3	0	0	15:3
Франция	3	1	1	3	3:9
Перу	3	1	0	2	6:9
Индия	3	0	1	2	1:6

ПОЛУФИНАЛИ: Италия — Югославия 1:1 след продължения, победител по жребие — Югославия; Дания — Унгария 2:0.

ФИНАЛИ: за 3—4 място: Унгария — Италия 2:1, за 1—2 място: Югославия — Дания 3:1. **ОЛИМПИЙСКИ ПОБЕДИТЕЛ** — Югославия.

За повишаване квалификацията на футболните съдии

Провеждането на методичните конференции във футболно-съдийските колегии се явява важен момент от подобряването на теоретичната, методическата и практическата дейност на футболните съдии.

Чрез възпитателното участие в методичните конференции, може по-лесно да се усвои съдържанието на теорията с практиката, в чрез изясняват пред тях методичен анализ на даден момент от състезанието се дава възможност не само на ръководителя дадено състезание футболни съдии, но и на всички присъстващите на конференциите съдии да намерят себе си в отразения в положителен или отрицателен смисъл анализ и извадят поука от това.

В процеса на методичните конференции се създава възможност освен за правилно изясняване и уеднаквяване разбиранията на правилата във връзка с предлагането им в практиката, но там се усъществяват редица допълнителни качества, които футболният съдия трябва да притежава за успешното провеждане на състезанието.

От методичните конференции на футболните съдии, провеждани правилно и реално проследяване, могат да се правят и изводи за способността на отделните футболни съдии от съответното футболно-съдийско ръководство.

Като имаме пред вид каква важна роля заемат методичните конференции за повишаване квалификацията на футболните съдии, с пълна сериозност трябва въпросът за тяхното правилно планиране и проследяване от ръководството на съответната футболно-съдийска колегия. При съставяне на тематичния план за провеждане на конференциите, наред с ръководството излизат от съответствието на теоретичната и практическата подготовка на целия колектив. Освен основните теми, посочени от ЦФСР по извършването и методичните указания, или приематите такива по време на семинарите и подготовителния период, в плана на колегиите заема въпросът от теоретично естество, които не са добре усвоени от съдиите и анализирани на случаен принцип, при които футболните съдии най-често грешат.

Ръководството на колегиите се стреми да осигури разнообразен

материал, тъй че конференциите да бъдат не само поучителни, но и интересни. Тук много важно условие е да се запази вниманието на присъстващите и с това да се гарантира и добро посещение.

Периодически да се извършват футболните съдии с данните от наблюдателните забележки на състезанието, като се съставят резултатите от наблюдателите с изясняването на установените норми при съдийството. Това насочи вниманието на футболните съдии към отстраняване на недостатъците.

Изясняването на заплауваните материали и възпитанието на въпросите от правкопознанието се поведи на опити в това отношение футболни съдии.

За успешното провеждане на методичните конференции от голямо значение се явява дейността на наблюдателните комисии.

За дейността на наблюдателните комисии заслужава да се спрем и повече, защото те имат много близка връзка с повишаване квалификацията на футболните съдии. В състав на наблюдателните комисии се включват опитни и авторитетни съдии, създаващи отблъзо живота на колегиите. С резултатите от техните наблюдения се подпомага ръководителя още по време на самото състезание чрез даване на указанията през време на почивката, а с изясняването на обобщените резултати през конференциите се подпомагат всички футболни съдии. Точно то и авторитетно отразяване на резултатите от наблюдателната на комисията отнема възможността на който от съдиите да търсят оправдание за допуснатите от него грешки.

Основно условие в работата на наблюдателните комисии и при разглеждане практическата стойност на дадено ръководство по време на конференциите е, че никога не трябва само да се констатира допуснатите нарушения, а винаги трябва да се посочат грешките за допуснатите грешки.

От умелото на комисията да извадят най-важните и интересни ма-

териали от състезанията, от обобщението на материалите и най-лесно от тяхното анализирание и обясняване пред конференциите, зависи до голяма степен доброто и интересно проучване на самите конференции, а така също и усъществяването на материалите от присъстващите.

При разбора на съдийствената трябва да се възстанови главно "личните въпроси" как се прилагат правилата за неправомерната игра с засадата, приемливостта и обективността на решенията за съдиите, прилагането на авантажа, физическата подготовка и прилагането на дадената система. Не трябва да се пропусне да се отбележи какво е възможността между съдиите и помощниците му, как подпомагат те съдиите и т. в.

По време на методичните конференции чрез поговорно наблюдение и оказване на пряка помощ, младите футболни съдии ще могат по-скоро да се оформят като нова сила на по-старите такива.

Естествено е, че колкото и да желаем, ние още не можем да имаме претенции за едно пълно извършване на практиката указанията, които се дават на конференциите. Това се обяснява с обстоятелството, че тероретичните въпроси се усъществяват по-лесно, а прилагането им на практиката е свързано с приежанието на допълнителни качества, които не всички съдии имат или някои по-бавно усъществяват. Чрез правилно анализирание на положителните и отрицателните страни в ръководствата на съдиите и изваждането на изводи за възможностите и критичното към липсата си подготовка ще се повиши квалификацията на съдиите за по-добро съдийстване на футболните срещи.

А. Стаматов
председател на футболната
съдийска колегия — гр. Варна

РЕПУБЛИКАНСКИ ПЪРВЕНЦИ за 1960 година: юношеският (горе) и детският (долу) отбори на Левски (София) — Снимка: Ив. Попов

МЕСЕЧЕН БЮЛЕТЕН-ИЗДАНИЕ НА ЦС НА БФС И НА РСФ

Момент от срещата Левски — Марица (Пд) — 2:0,
за женското републиканско първенство.

Снимки: Ив. Попов

футбол

Цена 1.50 лв.